

Українські експортери витрачають забагато часу на підготовку документів, а майже половина вартості експортної операції припадає на процедуру оформлення. Для однієї операції, пов'язаної із закордонними продажами, українським підприємцям потрібно 11 документів, приблизно 127 годин і 667 доларів.

Загалом же, відкритість найбільшого ринку світу з понад 510 млн населення та ВВП в розмірі 21,7 трлн.дол., створює для українських виробників можливості та перспективи, яких в них не було за всі роки незалежності. І ми впевнені, що ті виробництва товарів чи послуг, які зможуть реалізувати свій експортний потенціал, отримають не тільки значний приріст доходів, досвіду та експертності в бізнесі, але і зменшать власні ризики та отримають стабільність поставок власного товару на ринки сталого розвитку.

Література:

1. А. І. Салов. *Економіка. Конспект лекцій, 2009*
2. Савченко А.Г., Пухтаєвич Г.О., Тітьонко О.М. *Макроекономіка. Київ: Либідь, 1999, 288 с*
3. *Закон України «Про зовнішньоторговельну діяльність»*
4. *Державна служба статистики України (Електронний ресурс: <http://www.ukrstat.gov.ua/>)*
5. *Електронне видання «Юридична газета online».*

У. Петруха

Науковий керівник – к.е.н., ст. викл. С.О.Комаринець

РОЗВИТОК МАНУФАКТУРНОГО ВИРОБНИЦТВА У СЕРЕДНЬОВІЧНІЙ АНГЛІЇ

Мануфактура– це одна з форм організації промисловості, при якій зберігається реміснична техніка, але вже існує поділ праці. Індустріалізація країни безпосередньо пов'язана з розвитком мануфактури, оскільки саме від неї залежить розвиток країни вцілому.

Основними ознаками мануфактури є: використання вільнонайманої праці, розподіл праці під час виробництва продукції, механізація виробництва, що значно полегшує роботу працівникам цеху.

В Англії розвиток мануфактури почався із вовняної промисловості (суконного виробництва). Тому вже у 18 столітті третину англійського експорту займала вовняна продукція. Також існували спеціалізації за окремими видами сукна, яких було кілька десятків.

Розвитку мануфактурного виробництва сприяла торгівельна політика Англії, яка полягала у підвищенні мит на промислові товари. Спершу за допомогою такої політики англійський уряд мав на меті збільшити багатство країни та домогтися значного припливу золота і срібла, згодом –

сприяти розвитку промисловості, створивши відносний дефіцит та спричинивши, як наслідок, підвищення цін. Це призвело до підвищення прибутків промисловців і прискорило розвиток промисловості.

Важливих змін зазнала кредитна система Англії. Спочатку роль банкірів відігравали ювеліри. Вони приймали металеві гроші на зберігання, а натомість видавали банківські квитки– банкноти. Однак на відміну від банкірів інших країн, де видавали одну банкноту на всю суму вкладу, в Англії видавали декілька– кожна банкнота на певну суму. І якщо в інших країнах розплачуватися векселями могли тільки багаті купці – вкладники банку, то в Англії користуватися банкнотами і пред'являти їх до оплати міг кожен. Тому банкноти в обігу стали вживатися замість монет, з'явилися перші паперові гроші.

Наприкінці 17 століття за дозволом уряду створюється Англійський банк. Він був акціонерним, тобто його первісний капітал був зібраний за рахунок продажу акцій. Основною функцією Англійського банку не був випуск банкнот, а торгово-промисловий кредит: банк давав позики тим капіталістам, капітали яких були недостатні для заснування підприємств. Таким чином, банк сприяв накопиченню капіталів. Торгово-промисловий кредит практикувався лише в Англії. На континенті до кредиту вдавалися тільки феодалі, використовуючи його не для виробництва, а для інших цілей.

Велике значення в розвитку техніки мала поява верхнебійного водяного колеса. Нижнебійне водяне колесо відоме з давнини. Воно встановлювалося в потоці рухомої води. Верхнебійне колесо пускалося в рух силою не рухомої, а падаючої води і було набагато сильніше. Проте потребувало людини, яка б ним керувала.

Під час розвитку мануфактурного виробництва відбулася революція у військовій техніці – з'явилася вогнепальна зброя. Оскільки кулі легко пробивали лицарські лати, феодална лицарська кіннота втратила колишнє значення. Зазнавши поразки в економіці, феодалі зазнали поразки і у військовій справі.

Серед винаходів слід виділити появу паперу і книгодрукування. Для написання книги на пергаменті потрібна шкіра стада телят, а необхідну для цього кількість паперу виготовлялася з купи ганчір'я. Книгодрукування дозволяло тиражувати паперову книгу, зробило її дешевою, доступною широкому колу людей і сприяло поширенню знань й інформації.

Отже, розвиток мануфактурного виробництва у Середньовічній Англії сприяв розквіту промисловості, удосконаленню банківсько-кредитної системи країни, спричинив появу технічних винаходів, реформував військову галузь, призвів до заснування нових галузей, таких як виробництво паперу та книгодрукування.

Література:

1. *Історія економіки та економічної думки: Підручник. Затверджено МОН / Юхименко П.І., Леоненко П.М. — К., 2011. — 646 с.*

2. *Історія економіки та економічної думки: навч. посіб. / [С.В. Степаненко, С.Н. Антонюк, В.М. Феценко, Н.О. Тимочко] ; за ред. проф. С.В. Степаненка. – К.: КНЕУ, 2010. – 743 с.*

В. Подарин

Науковий керівник – к.е.н., ст. викладач С. О. Комаринець

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Людина за природою дбає про свої вигоди, забезпечення своїх матеріальних та нематеріальних потреб. Світ змінюється, трансформуються технології і всім цим керують люди. Саме розвиток інформаційних технологій перетворив інтелектуальну власність у таку, що приносить економічні, матеріальні, а не лише духовні вигоди, в один з найліквідніших товарів. Власність надає певні права щодо певних матеріальних речей, таких як право володіти автомобілем та вирішувати, як саме його використовувати. Інтелектуальна власність (ІВ) також складається з сукупності виняткових прав, але не для матеріальних речей, таких як автомобілі, а для «інтелектуальних творів».

ІВ у широкому розумінні означає закріплені законом права на результати інтелектуальної діяльності у виробничій, науковій, літературній і художній областях [3]. На думку К. Ідріса, ІВ – це термін, що описує ідеї, винаходи, технології, твори мистецтва, які є нематеріальними при їхньому створенні, але потім стають цінностями в матеріальній формі як і кожен інший продукт. ІВ є комерційним застосуванням творчої думки для розв'язання технічного або художнього завдання [2].

Для людини, яка створила певний «об'єкт» результатом ІВ є можливість самореалізації та отримання матеріальної вигоди за свою працю. Для людей, які користуються цим «об'єктом» це можливість користування результатами нових технологій, підвищення свого добробуту за рахунок задоволення потреб. Найбільш важливою характеристикою власності є те, що власник може використовувати її на свій розсуд і ніхто не має права використовувати цю власність без його дозволу. Звісно ж, власник може дозволити іншим користуватися його власністю, але на законних підставах. Використовувати власність без дозволу на це власника – незаконно. Заволодіти об'єктом ІВ набагато легше, адже достатньо лише отримати інформацію про «ідею», наприклад, почувши чийсь розмову.

ІВ можна розділити на дві основні категорії: промислова власність і авторське право та суміжні права. Промислова власність стосується творинь, які відіграють важливу роль у процесі виробництва та розподілу. Це стосується певних нововведень, таких як винаходи, ліки, нові сорти рослин або новий дизайн. Права промислової власності також можуть